

Sätt Knut Wicksell på 500-kronorssedeln!

Riksbanken planerar att ge ut en ny sedel med valören 500 kronor. Diskussionen om sedelns utseende har redan börjat. Vad vore mer passande än att sätta Knut Wicksells bild på den nya sedeln? Det finns en rad tunga skäl för detta.

För det första var Knut Wicksell den ekonom som först klart argumenterade för prisstabilitet som det lämpliga målet för penningpolitiken. Han gjorde detta så tidigt som 1898. Han angav också de penningpolitiska medel som en centralbank skall använda för att hålla inflationstakten kring noll. Han byggde resonemanget på sin teori för prisnivåns bestämning, den s k kumulativa processen. Wicksell insåg att inflationen i betydande utsträckning är ett monetart fenomen. Detta är en insikt, som tyvärr blivit bortglömd i efterkrigstidens svenska debatt, men som nu alltmer uppmärksammas av den moderna forskningen.

För det andra kom Knut Wicksells prisstabiliseringsnorm på ett viktigt sätt att påverka riksbankens politik under 1930-talet, när banken som den första centralbank i världen gjorde en stabilisering av valutans inhemska köpkraft till målet för penningpolitiken. Denna prisstabiliseringspolitik i kombination med devalveringen hösten 1931 bidrog till att begränsa trettiotaldepressionens verkningar i Sverige.

För det tredje fungerade Wicksell som rådgivare till riksbankschefen under första världskriget och sökte energiskt påverka riksbanken i en inflationsdäm-

pande riktning. Wicksell var för övrigt en flitig deltagare i den ekonomiska debatten, där han kämpade för prisstabilitet.

För det fjärde förklarade Knut Wicksell mycket tidigt de samhällsekonomiska vinsterna i form av minskad resursåtgång av att ersätta metalliska mynt, i första hand guld, med banksedlar. Detta är synpunkter som det svenska myntverket först 1968 till fullo insåg beträffande silverhalten i svenska enkronor.

Att sätta Knut Wicksells bild på den nya 500-kronorssedeln vore en värdig hyllning till den främste nationalekonom som vårt land producerat. En sådan sedel skulle uppmärksamma Wicksells banbrytande teoretiska arbeten i penningteori såväl som hans rekommendationer beträffande den praktiska utformningen av penningpolitiken – rekommendationer som ofta inspirerades av Wicksells starka sociala patos. Han upphörde aldrig att peka på de orattvisor som den höga krigsinflationen medförde. Sedeln skulle också vara en manifestation av den unika relation som funnits mellan Sveriges riksbank och svenska nationalekonomer dels i form av nära kontakter och samarbete, dels i form av ett kritiskt meningsutbyte.

Devisen "hinc robur et securitas" på våra sedlar har inte kunnat förhindra en dramatisk uppgång av prisnivån. Kanske vore Knut Wicksells bild bättre lämpad att uppmana till ett stabilt penningvärde?

Lars Jonung